

Vienna Calling

Austrija je pod nazivom „Vienna Calling“ pozvana na ovogodišnji Bijenale slikarstva kao zemlja partner. Naslov izložbe ne podsjeća samo na istoimenu pjesmu bečkog ekscentrika pop glazbe Falca, već se može naći i na jednom mjestu u engleskom prijevodu knjige „Hrvatska povijest“ Ive Goldsteina, koje tematizira vezu između Zagreba i Beča oko 1848. godine: „Croatian politicians sent a committee to *Vienna calling* on the Emperor to convoke the Croatian *Sabor*, and demanding preservation of the territorial integrity of Croatia and its closer links with Austrian crown lands.”

Izložba predstavlja dvanaest umjetničkih pozicija iz Beča. Umjetnice i umjetnici koriste se slikarskim tehnikama, a da se trajno ne vežu za samoodređenje slikarice ili slikara. Očigledno je određeno težište u odnosu na figuracije. Martin Schnur prikazuje dvostruki portret u odrazu objekta koji pranja na zrcalo. Rad Alfreda Barsugliasa lijepo je bečki morbidan i suočava se sa zrcalnim odrazom susreta kao memento mori. Ipak, u izložbi se „ja“ ne reflektira samo o sebe. Tematizira se i splet odnosa i stvaranje skupina: kod Karen Holländer kao krug prijatelja u obliku oslikanih figura načinjenih od šperploče, a među njima je i sama slikarica. Još jedan autoportret prikazuje Hans Scheirl, koji sa svojom „family“ sjedi na kauču. U svojim digitalnim slikama Dorothee Golz poseže za djelima iz povijesti umjetnosti te ih transformira u scenarije današnjeg vremena. Jakob Lena Knebl obilježava vlastito golo tijelo ikonama klasične moderne 20. stoljeća. Uz portrete zastupljen je i krajolik. Norbert Trummer u svojem crtanom filmu prikazuje osvrte kroz „Landscape with Grey Heron“. Marlene Hausegger bojom obrađuje fotografije koje prikazuju situacije u gradskom okruženju. Eric Kressnig bavi se središnjim prostorom Meštrovićeva paviljona i prodiranjem svjetla u njega. Aurelia Gratzner u svojim slikama stvara nove prostorne poretke pomoću polja boja. Jednobojne površine boja kod Johanne Binder napuštaju okvire slike. U „kapajućim slikama“ Christiana Eisenbergera jedna slika takoreći stvara drugu u neposrednom tehničkom utjecanju.

„Vienna Calling“ prikazuje aktualne tendencije slikarske prakse: radi se o prostorno velikim momentima, promjeni perspektive i kontekstu. A ponekad i samo o boji.